

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 08/19

Vonnis in de zaak van:

A.,
wonende te Z.,
eiser,

tegen:

Stichting B.,
gevestigd te Y.,
verweester,
gemachtigden: mr. M.H.J. van Maanen en mr. P.A. Charbon.

Partijen worden hierna aangeduid als eiser en de Stichting.

1. Het procesverloop

- 1.1 Eiser heeft bij verzoekschrift van 12 augustus 2008 deze procedure aanhangig gemaakt. Hij vordert een verklaring voor recht dat de Stichting jegens hem tekortgeschoten is en verwijtbaar heeft gehandeld door een negatief beeld over hem naar buiten te brengen. Deswege verlangt hij betaling van schadevergoeding ten bedrage van € 339.212,-- met rente, en een immateriële schadevergoeding van € 75.000,-- . Daarnaast vordert hij betaling van een bedrag van € 30.000,-- wegens korting op zijn salaris over 2006 en een bedrag van € 1.560,-- als schadevergoeding wegens beperking van fiscale aftrekbaarheid. Ten slotte vordert eiser veroordeling van de Stichting in de kosten van de procedure.
- 1.2 De Stichting heeft bij memorie van antwoord geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen van eiser met diens veroordeling in de kosten van de procedure.
- 1.3 Eiser heeft bij brief van 17 november 2008 producties nagezonden. Mr. Charbon heeft bij brief van 19 november 2008 een aantal e-mails overgelegd.
- 1.4 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 25 november 2008. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door mr. Pothof. De Stichting was vertegenwoordigd door prof. dr. C., voorzitter van de raad van toezicht, bijgestaan door mr. Van Maanen en mr. Charbon. Partijen hebben de wederzijdse standpunten toegelicht, eiser aan de hand van een pleitnota met producties. Partijen hebben vervolgens afgesproken dat zij een minnelijke regeling zouden beproeven.

- 1.5 Bij brief van 19 december 2008 heeft mr. Charbon om vonnis gevraagd. Eiser heeft een productie nagezonden. Op de inhoud daarvan kan geen acht meer worden geslagen, omdat de behandeling op 25 november 2008 is gesloten.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser is in 1994 bij een rechtsvoorgangster van de Stichting in dienst getreden als directeur. Zijn laatste functie was voorzitter van de raad van bestuur. In 2002 is hij ziek geworden en heeft hij een deel van zijn taken overgedragen. Eind juni 2003 heeft hij zijn werkzaamheden gestaakt in verband met verergerde gezondheidsproblemen.
- 2.2 De arbeidsovereenkomst tussen partijen is per 1 maart 2004 ontbonden bij bindend advies van mr. R.A.A. Duk van 20 september 2003. Daarbij is aan eiser onder meer een vergoeding toegekend ten bedrage van € 30.000,-- bruto.
- 2.3 Over de uitvoering van het bindend advies zijn tussen partijen geschillen gerezen. Volgens de Stichting zijn daarover bindende afspraken gemaakt die zijn neergelegd in een e-mailwisseling tussen de raadslieden van partijen. Eiser meent dat ten onrechte een bedrag van € 30.000,-- in mindering is gebracht op zijn salaris over 2006.
- 2.4 De Stichting heeft eiser aansprakelijk gesteld voor door haar geleden schade als gevolg van ernstig verwijtbaar tekortschieten als bestuurder. Deze verwijten hadden betrekking op drie door eiser als bestuurder aangegane transacties waarover hij volgens de Stichting de raad van toezicht niet of onvoldoende had ingelicht en waarvan achteraf volgens de Stichting is komen vast te staan dat zij aanzienlijke financiële nadelen hebben opgeleverd. In de door de Stichting bij het Scheidsgerecht aanhangig gemaakte procedure zijn haar vorderingen in conventie afgewezen bij vonnis van 20 augustus 2006. In dit vonnis zijn ook de vorderingen in reconventie met betrekking tot reputatieschade en rehabilitatie van de hand gewezen.
- 2.5 De gemachtigde van de Stichting heeft op 2 oktober 2006 met een journaliste gesproken over een door haar in Zorgvisie te publiceren artikel over het in 2.4 vermelde geschil. Op 9 oktober heeft de gemachtigde een concept-versie van dit artikel onder ogen gehad en hij heeft daarop commentaar geleverd. De journaliste had ook met eiser gesproken en diens standpunten in het artikel verwerkt. Na de publicatie van het artikel heeft eiser in het decembernummer van Zorgvisie kenbaar gemaakt dat hij verbijsterd was over de reactie van de Stichting. Hij heeft tegen de gemachtigde van de Stichting een klacht ingediend bij de Deken van de Amsterdamse orde van advocaten. In de daarop volgende tuchtprocedure hebben betrokkenen uitvoerig hun standpunten over en weer uiteengezet. De Raad van Discipline heeft de klacht van eiser ongegrond verklaard. Eiser heeft hoger beroep ingesteld bij het Hof van Discipline.
- 2.6 Volgens eiser heeft de Stichting zich tegenover de journaliste onjuist en grievend over hem uitgelaten. Daardoor is volgens hem een negatieve beeldvorming ontstaan waardoor hij geen betaald werk meer in de gezondheidszorg heeft kunnen verrichten. Het grieft eiser dat het beeld is opgeroepen dat hij de raad van toezicht onvoldoende heeft

geïnformeerd, dat hij zonder toestemming transacties is aangegaan en dat hij daardoor grote schade heeft veroorzaakt. Ook is verteld dat de afwikkeling van de arbeidsrelatie door de opstelling van eiser nodeloos ingewikkeld en langdurig is geweest. Daardoor staat eiser voor de buitenwereld te kijk als een slecht bestuurder die grote tekorten heeft veroorzaakt. De goede naam van eiser is daardoor aangetast.

- 2.7 De Stichting heeft de stellingen van eiser weersproken. Geen van de in het artikel opgenomen citaten die afkomstig zijn van de Stichting, kunnen als onrechtmatig worden gekwalificeerd. De teneur van het artikel is positief voor eiser. Het ligt daarom niet voor de hand dat eiser op grond van dit artikel is gepasseerd voor een functie in de gezondheidszorg. De Stichting betwist hoe dan ook ieder causaal verband tussen het artikel en het niet-verkrijgen van werkzaamheden door eiser.

3. Bevoegdheid Scheidsgerecht

Deze volgt uit de (ontbonden) arbeidsovereenkomst en staat tussen partijen vast. Partijen hebben verzocht om behandeling door de enkelvoudige kamer.

4. Beoordeling van het geschil

- 4.1 Uit de overgelegde stukken blijkt dat de gemachtigde van de Stichting aan de betrokken journaliste heeft uiteengezet waarom de Stichting eiser aansprakelijk heeft gesteld voor de schade die zij meende te hebben geleden als gevolg van diens handelen als bestuurder, en welk standpunt de Stichting daarover in de procedure bij het Scheidsgerecht heeft ingenomen. Dat stond de Stichting vrij en dat is niet onrechtmatig jegens eiser. Het stond de Stichting ook vrij kenbaar te maken dat zij het niet eens was met het vonnis het Scheidsgerecht. De overwegingen van het Scheidsgerecht zijn in het artikel vermeld en het moet aan de lezer daarvan zonder meer duidelijk zijn geweest dat het Scheidsgerecht op een aantal belangrijke punten het standpunt van de Stichting niet en dat van eiser wel heeft gevolgd. Daarom valt niet in te zien waarom dit artikel schadelijk voor de reputatie van eiser is geweest. Ten slotte valt ook niet in te zien waarom de Stichting niet haar (afwijkende) visie kenbaar zou mogen maken, waar eiser zelf dat ook heeft gedaan.
- 4.2 De vordering van eiser tot betaling van schadevergoeding is overigens ook al niet toewijsbaar omdat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij als gevolg van de publicatie van de volgens hem grievende uitlatingen over zijn functioneren opdrachten heeft gemist of in ander opzicht nadeel heeft geleden. Het is zonder nadere specificatie ook niet duidelijk welke opdrachten eiser heeft gemist. Eiser heeft evenmin aannemelijk gemaakt dat andere omstandigheden dan die reeds waren verdisconteerd in het vonnis van 20 augustus 2006, waarin zijn desbetreffende vordering is afgewezen, aan de onderhavige vordering ten grondslag liggen. De Stichting heeft overigens uitdrukkelijk betwist dat van haar zijde negatieve informatie over eiser is verstrekt, zoals door eiser bij de mondelinge behandeling is betoogd, en eiser heeft zulks ook niet voldoende aannemelijk kunnen maken.
- 4.3 Met betrekking tot het bedrag van € 30.000,-- blijkt uit de stukken het volgende. De betaling aan eiser en de administratieve verwerking van dit bedrag hebben plaatsgevonden

in maart 2004. Over het bedrag zijn loonbelasting en premies ingehouden. Eiser heeft een bedrag van netto € 14.400,-- op zijn rekening ontvangen en hij heeft dit bedrag teruggestort. De terugbetaling is eveneens administratief verwerkt in maart 2004. In 2006 is bij de administratieve verwerking van het belastbaar loon van eiser € 30.000,-- in mindering gebracht op zijn bruto loon en is een netto-correctie gemaakt van € 14.400,--.

- 4.4 De vraag die eerst moet worden beantwoord is of tussen partijen is overeengekomen dat eiser geen aanspraak meer zou maken op betaling van € 30.000,--. De Stichting heeft zich beroepen op de e-mailwisseling tussen de raadslieden van partijen die haar gemachtigde, met toestemming van de Deken, bij brief van 19 november 2008 heeft overgelegd. Daarin valt te lezen dat de advocaat van eiser in haar e-mail van 18 juli 2006 een voorstel heeft gedaan tot regeling van alle geschilpunten waaronder dat betreffende de betaling van vorenbedoeld bedrag. Deze regeling, die namens de Stichting is aanvaard, houdt in dat eiser geen aanspraak meer maakt op dit bedrag. De advocaat van eiser heeft in haar e-mail van 19 juli 2006 aan de advocaat van de Stichting bericht dat tussen partijen volledige overeenstemming bestaat, waaruit geen andere conclusie kan volgen dan dat eiser definitief heeft afgezien van zijn recht op betaling van dit bedrag. Dit heeft eiser bij de mondelinge behandeling uitdrukkelijk erkend. Daaruit volgt vanzelf dat hij ook geen aanspraak kan maken op eventueel belastingnadeel dat hij zou hebben geleden. Eiser heeft bij de mondelinge behandeling gesteld dat de verwerking van de terugbetaling voor hem nog een fiscaal risico zou kunnen opleveren, doch daarvan is in het geheel niet gebleken.
- 4.5 Eiser dient als de in het ongelijk gestelde partij verwezen te worden in de kosten van deze arbitrage. Partijen dienen voor het overige ieder de eigen kosten dragen.

5. Beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het navolgende vonnis:

- 5.1 Wijst de vorderingen van eiser af.
- 5.2 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op € 2.866,--, zijn voor rekening van eiser en zullen worden verhaald op het door hem betaalde voorschot.
- 5.3 Bepaalt dat iedere partij voor het overige de eigen kosten draagt.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 22 december 2008 door mr. A. Hammerstein, voorzitter, met bijstand van mr. A.C. de Die, griffier.